

[Tommy Dinesen]

sker, 20 pct., og hvis benzinprisen skulle have fulgt den samme stigning, skulle den have været oppe på 10 kr. literen eller noget lignende, og det er den i hvert fald ikke.

Vi vil gerne være med til at se på det og også til at bevilge de penge, der skal til for at fremme i hvert fald den kollektive trafik.

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg har tidligere i dag været inde på Fremskridtspartiets politik vedrørende investeringer i trafik og andre ting, så jeg skal såmænd ikke gentage, hvad Fremskridtspartiet mener på det område, men kun kort sige, at dette lovforslag i hvert fald ikke harmonerer med Fremskridtspartiets politik.

Nu er der blevet talt lidt om benzinafgifter. Som det nævnes sidst i forslaget punkt 8, kan de pågældende infrastrukturområder altså finansieres ved en mindre forhøjelse af benzinafgiften. Jeg er i den situation, at jeg har været med til at sejle over Lillebælt med færger, og jeg husker, at da man byggede broen, lagde man et par øre på benzinen, og så vidt jeg er underrettet, er den afgift aldrig afskaffet. Man havde også dengang det formål med benzinafgiften og andre afgifter på biler, at de skulle anvendes til vejtrafikformål. Det har man opgivet, men man har ikke opgivet gang på gang at opkræve benzinafgifter, uden at bilisterne bliver tilgodeset. Så jeg kan godt sige, at det i hvert fald ikke er sikkert, at det, der bliver foreslået her, altså at man vil forhøje afgiften til fordel for offentlige anlægsarbejder, vil komme bilisterne til gode.

Charlotte Enevoldsen (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, vil jeg kort gøre rede for CD's holdning til dette forslag.

CD er som alle andre partier meget positive over for en fremskyndelse af de offentlige anlægsarbejder med de positive beskæftigelseskonsekvenser, det vil have. Hvorvidt det så kræver oprettelse af en speciel fond, eller om det kan klares inden for finanslovens rammer, er for nærværende et åbent spørgsmål for CD.

Men i hvert fald er det sådan, at hvad angår den del af Socialdemokratiets finansiering af fonden, som relaterer til benzinafgifter, må CD sige klart nej. For for os er det en aldeles uac-

ceptabel løsning både af hensyn til grænsehandelen, og fordi det vil påføre bilisternes økonomi en yderligere belastning. Desuden kan vi ikke være sikre på, at dette kommer dem til gode.

Vi vil altså gå aktivt ind i fremrykningen af de offentlige anlægsarbejder, men vi vil for nærværende ikke lægge os fast på, om det skal være en fondsfinansiering eller en finanslovsfinansiering. Vi er altså ikke fuldstændig imod fonden, men som den ser ud her, er det ikke vores kop te.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er ikke muligt ved hjælp af fikse forslag at fremtrylle flere midler til investeringer – og til drift for så vidt også – end dem, vi har i dag.

Vi har en finanslov, som har haft nogle meget snævre rammer for investeringer. Det har bl.a. årsag i, at driftsudgifter, overførselsindkomster og lign. har taget en stigende plads på budgettet, og når der ikke var plads til en udvidelse af de samlede rammer, er det rigtigt, som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, at så er det ofte gået ud over anlægsinvesteringerne. Men det problem løser man ikke ved at danne en særlig fond, hvori der skal opsamles midler, for disse midler ville lige så vel kunne være anvendt inden for finanslovens rammer, og den omstændighed, at de bliver anvendt uden for finanslovens rammer, betyder intet for den samlede samfundsøkonomi. Penge anvendt til offentlige formål hører ind under den samlede offentlige aktivitet, og så er det stort set ligegyldigt, hvilke budgetter de findes på.

Derfor synes jeg, det er mere rigtigt at lægge vægt på det, som trafikministeren var inde på: Regeringen har – under hensyn til det behov, der er, også den beskæftigelsessituation, vi har – accepteret at opdele finanslovens udgiftsmåltal i to dele, dem, der har at gøre med drift, og dem, der har at gøre med anlæg. Og det giver en mulighed for at tillade en anden anlægsramme end den, man tidligere har tilladt sig, og det kan vi støtte. Tilbage står endelig også, at uanset om det hedder finanslov eller fond, beror anvendelsen af midlerne på en politisk beslutning – det er også klart nok i beslutningsforslaget – men så er vi altså tilbage i samme situation, og vi kan ikke trylle. Vi er nødt til at holde os til de faktiske forhold, og